

KAD LIETUVIŲ KULTŪRA BŪTŲ AMŽIAIS GYVA

Ateities rūpesčiai, Kultūros fondo dešimtmetį minint

DR. ANTANAS KLIMAS

*) Šiandien minime JAV LB Kultūros fondo dešimtmetį. Ir būtų labai gerai, kad ne žodžiais minėtume, o tik konkrečiais darbais. Tačiau be žodžių mes gal dar neišmokome gyventi ir dirbti...

Tad tebūnie šitie mano žodžiai suprantami čia tik kaip tam tikra Kultūros fondo, — o iš tikrųjų tai tų kelių pasišventėlių, kurie tą Fondą pagimdė ir išaugino į didelius darbus bepradedantį jaunuolį, — apžvalgėlė, tik tam tikras žodinis susimąstymas ties pirmu šio jaunuolio dešimtmečiu. Ir šiek tiek minčių ir konkrečių projektų ateičiai.

Pirmiausia reikia prisiminti, kad mūsų JAV LB Kultūros fondas visu savo pobūdžiu yra vienintelis ne tik išelviyoje, bet ir iš viso mūsų tautos nuėitame kelyje. Nesvarbu čia, kad kai kurie iš mūsų esame kiek nusivylę, jog KF per tuos dešimt metų kalnų nenuvertė, slėnių neišlygino...

Vieni priekaištauja, kad KF per mažai padaręs vienoje srityje, kiti — kad kitoje. Vieni įsivaizduoja, kad KF turėtų pasiūlyti tik daugiau ar mažiau knygų leidykla, kuri leistų tas lituanistines knygas, kurių kiti mūsų leidėjai nenori, nepajėgia ar negali išleisti, bet kurios yra ypatingai reikalingos mūsų lituanistiniam švietimui. Kiti turėtų gražių planų KF virsti lyg vadovaujama centre mūsų kultūrinės veiklos ir sklaidos įstaiiga, kuri ragintų, skatintų, jungtų mūsų visą kultūrinį judėjimą apskritai: nuo lituanistinių mokyklų ligi Lituanistikos instituto, nuo lituanistinės mokykloms pratinų sąsiuvinų parūpinimo ligi keliatomių veikalų ne tik lietuvių kalba, bet ir kitomis didžiosiomis kalbomis, nuo

meno ir kitokių pobūdžio veikalių organizavimo ligi akademinų lituanistinių ir giminingų studijų raginimo, išplėtimo ir rėmimo.

Planai, žinoma, gražūs, bet dažnai, taip plačiai planuojant, pamiršamas vienas pagrindinis dalykas: KF yra, kaip ten bebūtų, savanoriškai užsidėta pareiga. Tai nėra kokio institucija su patogiomis patalpomis, su tik tam pasišventusiais tarnautojais ir pan. Tai yra tik kelių, ar gal keliolikos, o tikriausia tai tik poros žmonių, laisvu nuo pragyvenimo laiku užsikrauto darbo vaisiai ir padarinys.

Pažvelgę į nuveiktus darbus per paskutinius dešimt metų ir žinodami, kiek jie pareikalavo pasišventimo ir laiko, mes galime tik stebėtis.

Tai kas, kad vienur to rezultato daugiau, kitur mažiau, tai kas, kad ne viskas buvo suspėta aprėpti ir padaryti: konkrečių darbų per tuos dešimt metų padaryta daug.

Sakysime, jeigu tik viena "Gimtoji Kalba" būtų buvusi

Dr. Antanas Klimas

leidžiama KF pastangomis per paskutinius kelerius metus, ir tai jau būtų neįkainojamas įnašas lituanistikon. Dabar mūsų daugelis dar nematome "Gimtosios Kalbos" svarbos, nes daugelis mūsų, taip pat ir daug mūsų lituanistinių mokyklų mokytojų bei mūsų spaudos darbuotojų dar pakankamai gerai moka — arba bent tiki patys ir įsivaizduoja, kad gerai moką lietuvių kalbą. Bet ateityje "Gimtosios Kalbos" tomeliai — o daugeliu atvejų jau ir dabar — bus svarbiausias praktiškos šaltinis lituanistinių vadovėlių leidėjams, paruošėjams, lituanistinių mokyklų mokytojams, spaudos darbuotojams: čia jie galės rasti pakankamai gerų pavyzdžių savo praktiškomis žinioms pasitikrinti, jas pagilinti ir papildyti.

Mat, mano išmanymu, jau nuo pirmųjų savo egzistavimo dienų KF darbuotojai suvokė, kad jie visko aprėpti negalės, ir pasirinko pagrindine savo darbų sritimi lituanistinį švietimą: vadovėlių lituanistinėms mokykloms išleidimą. Kitą sakant, mūsų pagrindinius rūpes-

M. K. Čiurlionis

Saulės pagarbinimas

čius: šeimą, mokyklą, lituanistinį švietimą apskritai jie padarė savo pagrindiniu darbų baru.

Paminėsime taip pat ir dar kitą labai svarbią sritį, kurią taip pat pamažu perėmė KF: tai mokslui reikalingų bibliografinių veikalų išleidimą. Tokiu būdu pasirodė trys dideli ir labai svarbūs "Aleksandryno" tomai, toliau yra leidžiama "Knygų Lentyna" ir t. t. Tai vis darbai, kurių įtaka bus ilgaamžė ir būtinai reikalinga.

Aš norėčiau dar kartą pabrėžti: tai kas, kad ne viskas padaryta, ko mes visi kartu ar atskirai kiekvienas norėtume, tai kas, kad kai kurie leidiniai būtų galėję išeiti kitokia forma, arba kad jų galėję pasirodyti daugiau! Svarbu, kad šie dalykai mūsų kultūriniam barui buvo judinami, kad KF darbuotojai, stegiami visokių kitokių problemų, darbo nemetė, bet dirbo su pasiryžimu ir išvare plačią konkrečių darbų vagą.

Bet ne tik apie praeitį reiktų šiandien čia kalbėti: praeitis dar netolima, mums daugeliui daugiau ar mažiau žinoma, tai jai per daug laiko ir nesiskirsime.

Reikia žvelgti į ateitį, į ateitį, kuri mums tuo tarpu nieko per daug vilioja ir nežada.

Kai KF buvo kuriamas, tai gal pirmieji jo organizatoriai nė nemanė, kad reiktų darbą planuoti labai ilgai laikui, tiesiog neapbrėpiamai ateičiai, nes vis vien prieš dešimt metų dar buvo daugiau vilties — arba mes bent taip sau įsivaizdavome — greitesniam Lietuvos išsivadavimui iš nelaisvės dienų.

Šiandien jau reikia planuoti daugeliu metų į priekį, nenustojant, žinoma, nė minutėlei vilties, kad Lietuva bus laisva. Norėčiau suminėti kelis darbo barus, kelias kryptis, kuriomis, man atrodo, turėtų riedėti tolimesnis KF darbas.

I. Lituanistinis švietimas.

Lituanistinis švietimas turėtų būti, kaip ir buvo lig šiol, pagrindinis KF veiklos baras. Kadangi programų nustatymas ir panašūs klausimai yra spren-

džiami JAV LB švietimo tarybos, tai šioje plotmėje KF greičiausiai ir turėtų pasiūlyti ta institucija, kuri eina mokymo ir mokymosi priemonių parūpinimo pareigas.

Šalia vadovėlių, kurie jau daugeliu lituanistinės mokyklos skyrių yra pagaminti ir išleisti, KF planuoja ir kitų labai svarbių ir skubių darbų.

Vienas iš svarbiausių yra jau planuojamo aiškinamojo lietuvių kalbos žodyno paruošimas. Čia labai svarbu, kad darbas būtų atliktas moderniškai, aiškiai, teisingai ir gražiai.

Mūsų vaikai, ar mums tai patinka, ar ne, ar mes tai norime pripažinti ar ne, — iš kalbotyrinio taško žiūrint, — auga tam tikroje kalbinėje tuštumoje, tam tikrame vakume.

Kalba, mat, kaip susižinojimo ir susipratimo garsinė priemonė, yra atremta į jos normalią dirvą, į savo normalų užnugarį — tai yra į ta kalba kalbančių aplinką. Kalba tam tikru būdu formuoja aplinką, bet aplinka (Nukelta į 2 psl.)

Kertinė Parastė

AR ATLIKSIME PAREIGĄ
 M. K. ČIURLIONIUI?

Praeito šeštadienio parastėje buvo užakcentuota 1967 metais rengiamas trečiasis Lietuvių kultūros kongresas Chicagoje, siūlant tuose metuose daugiau dėmesio skirti mūsų čionykščio gyvenimo kultūriniam sektoriui. Jeigu šieji metai buvo Jaunimo metai, kodėl negalėtų ateinantieji būti Lietuvių kultūros metais? Tik tada jau nereiktų pasitenkinti vien kelių dienų iškilminguoju, gal būt ir labai kūrybingu kultūros kongresu, bet reiktų kultūrinių nuotaikų pakilimą išlaikyti visuose metuose ir ne tik Chicagoje, bet ir visame laisvajame pasauly.

kui nutekėjus nauja vaga, iš užmaršties vėl atkasti pasauliui Čiurlionį gali būti jau nebeįmanoma.

Esame šventai įsitikinę, kad šiuo metu anglų kalba išleista kapitalinė Čiurlionio monografija lietuvių kultūros istorijoje reikštų nemažiau, kaip kadaise Liudviko Rėzos vokiečių ir lietuvių kalba paskelbti, lig tol buvę niekam nežinomi Kristijono Donelaičio "Metai". Ir kiek lig šiol pasauliui lietuvių literatūra yra žinoma per Donelaitį, tiek po monografijos išleidimo lietuvių menas būtų žinomas pasauliui per Čiurlionį.

Tačiau vien kultūrinio pobūdžio nuotaikų toli gražu turėtų neužtekti. Reiktų užsimoti atlikti ir vieną kitą, tiesiog paminklinį Kultūros metų darbą. Reikalą konkretinant, čia ir siūlytume Lietuvių kultūros metais išleisti kurioje nors pasaulinio garso leidykloje kapitalinę ir liuksusinę M. K. Čiurlionio monografiją anglų kalba, kad ją visas menas pasaulis galėtų patogiai rasti kiekvieno didžiojo muziejaus bibliotekoje ir kiekvienoje šios rūšies meno leidinių krautuvėje šalia Renoiro, Degas, Chagallo, Kandinskio ir kitų, žėrinčiai parengtų monografijų.

Bet tokiai Čiurlionio monografijai pasirodyti šiuo metu trūksta bene tik vieno: pinigų. Kad ją visas menas pasaulis pastebėtų, reikia, jog monografiją išleistų viena kuri tokių knygų pasaulinio garso leidykla New Yorko, Vokietijoje ar šveicarijoje. Užuot kiekiais atvejais leidykla nori gauti jau keliolikos tūkstančių dolerių subsidiją. Būtų gražu, kad šiam reikalui tiek pinigų mūsų visuomenėje Kultūros kongreso metais atsirastų, kaip atsirado kur kas didesnės sumos Jaunimo kongresui, Šiluvos koplyčiai Washingtono ir kt.

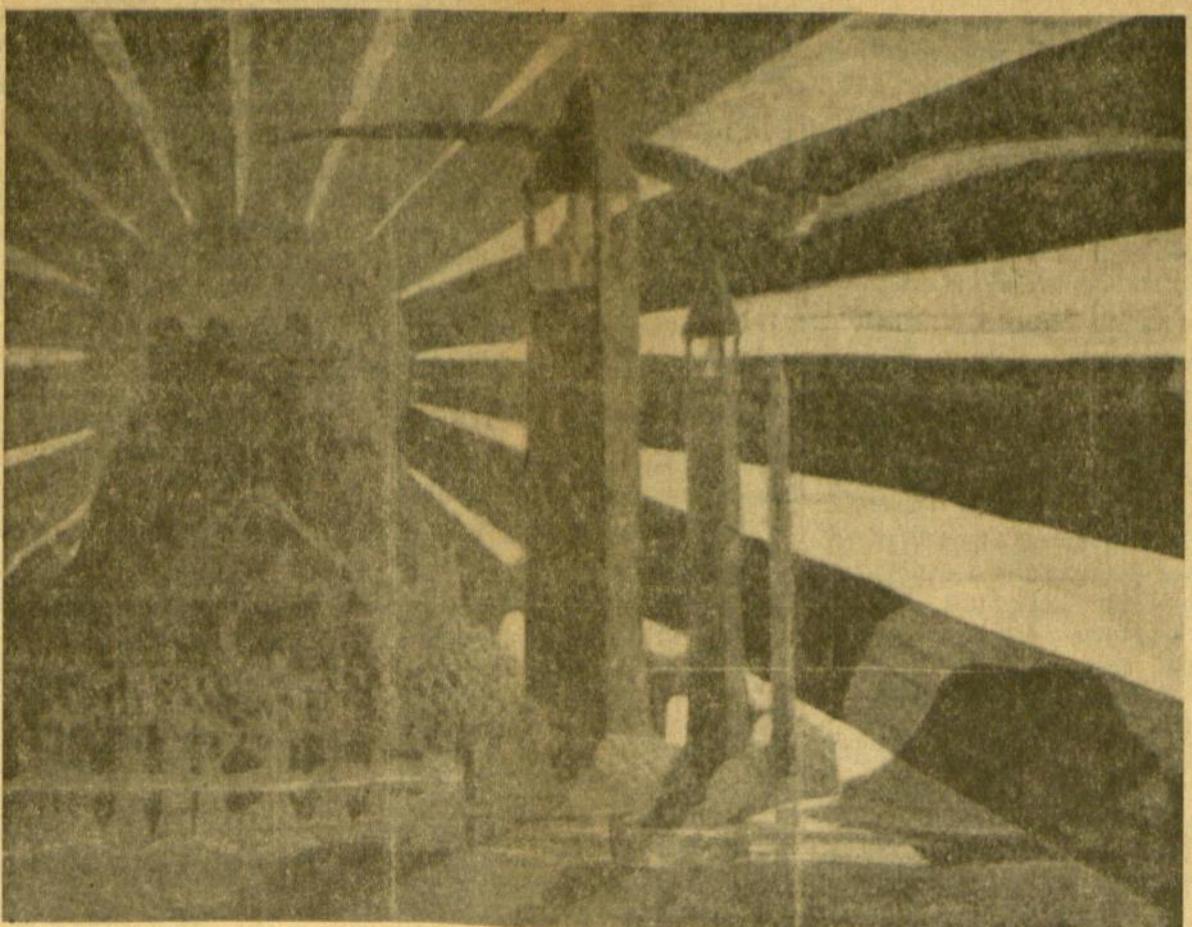
Čiurlioniai tarp jų patekti laikas jau taip yra pribrendęs, kad monografijos neišleidimas būtų pulkiausias progos neišnaudojimas, už ką šių dienų išelviyoje kada nors tautos būtų skaudžiai pakaltinta. Juk apie Čiurlionį pastarajame pokario dvidešimtmetyje didžiųjų pasaulio kalbų dailės žurnaluos yra tiek pranašyta, kad jis jau anaipol meno besidominčiam nėra koks nežinomas. Daug jau yra faktų, kad meno žmonės, rašę straipsnius dailės leidiniuose apie Čiurlionį, įvairiuose pasaulio kraštuose užėina į meno leidinių krautuves, į muziejų bibliotekas, teiraudamiesi stambaus, monografinio leidinio apie šį lietuvių dailininką. Deja, visiems tokiems tenka išgirsti, kad panašaus leidinio dar nėra.

Būtų labai nerimta ir fari-ziejiška, jeigu mes šitokio reikalo akivaizdoje imtume vaidinti elgetas. Pinigų mums jau netrūksta. Visa tik bėda, kad mes su tuo pinigų gana rečiau tesugebame suorganizuoti stambesni pasiveržimą. Ypatingsniam reikalui nesutelkiame pinigų kumštis, vis išbars-tome jį šimtinėmis tai šen tai ten, vis daugiau tik savuotėje, vienas kitam patapšnodami per petį. Su Čiurlionio monografija žengtume žingsnį į platųjį pasaulį, kaip suomiai su Sibelium, kaip norvegai su Munchu.

Siandien ne tiek svarbu būtų mums vesti diskusijas: ar Čiurlionis yra abstraktistas, ar realistas, simbolistas, lietuviškiosios pasaulėjautos reiškęjas, ar dar koks kitoks? Kaip ir kiekvienas genialus kūrėjas, Čiurlionis kuria nors vienažodine sąvoka tiesiog nebeaptariamas. Svarbiau būtų kosminio amžiaus aušroje ir abstraktaus meno epochoje pristatyti pasauliui mūsų Čiurlionį, kaip kosminio ir abstraktaus braižo pradininką. Ne atsitiktinai, o kosminėse ir abstrakčiose meno nuotaikose užsimėzgę visur toks susidomėjimas Čiurlioniu. Tokį dabarties momentą neišnaudojus, ateityje panašaus gali ir nepasitaikyti, ir kada nors, lai-

Kiek teko sužinoti, žodinis tokios monografijos tekstas jau yra ruošiamas estų rašytojo ir meno pasaulyje žinomo kritiko Aleksio Ranito, pasauliniuos meno leidiniuos išklėsiuo unikumė Čiurlionio reikšmę. Taipgi atitinkamų leidyklų kontaktavimu ir kitais monografijos išleidimo rūpesčiais jau kuris laikas serga dail. Kazimieras Varnelis, kurio bibliotekoje Chicagoje yra sukaupta visa, kas tik kuria nors kalba yra kur nors rašyta apie Čiurlionį. Tačiau keli pasišventėliai darbo negalės ištempti iki galo, jei visuomenė, jei mūsų kultūrinės institucijos bei fondai nesuteiks šiam užmojui reikalingų lėšų.

O taip norėtusi, kad ateinantieji Lietuvių kultūros kongreso metai būtų jamžinti ir lietuvių kultūros genijų liudijanti momentą neišnaudojus, ateityje panašaus gali ir nepasitaikyti, ir kada nors, lai-

M. K. Čiurlionis

Tamsioji saulė

Šiame numery:

- Ar atliksime pareigą M. K. Čiurlioniui?
- Kad lietuvių kultūra būtų amžiais gyva.
- Alb. Baranauko eilėraščiai.
- Dail. Leonas Urbonas Amerikoje.
- Venecijos veidas.
- Laumių juostą nuaudus.
- Pašnekesys su dail. A. Tamošaičiu.
- Lietuvių kalbos gramatika anglų kalba.
- Naujas dail. S. Mercedes kūrinys ciklas.
- Kultūrinė kronika.
- Nauji leidiniai.
- Filmų įvairumai.
- Moterų gyvenimas.

k. br.

